

[Indenrigsministeren.]

folkningstallet, end der var paa et vist Tidspunkt, før de unormale Tilstande indtraf under Krigen. Det er Beviset for, at der ikke er Boligmangel i Dag! Denne Udtalelse er Bevis paa en eminent Overfladiskhed i Behandlingen af Tal, for hvad er det, der er Sandheden? Sandheden er den, at man ikke uden videre kan sammenligne Lejlighederens Antal i Forhold til Befolkningstallet i Dag med Tiden før Krigen, fordi der er ganske bestemte Momenter, der øver Indflydelse paa Boligforbruget. Det ærede Medlem ved for det første, at der er en højere Levestandard nu end for 20 Aar siden, hvilket fører med sig, at Forbruget af Varer er større — ogsaa Forbruget af den Vare, som hedder Bolig —, og at denne højere Levestandard er fremkommet, samtidig med at Sansen i den brede Befolkning for nogenlunde gode Boliger heldigvis er steget. Dette medfører ikke alene, at adskillige, ja, mange Tusinder her i København har større Lejligheder i Dag, end de havde tidligere, men at adskillige Tusinder efterspørger selvstændige Lejligheder, som ikke gjorde det under de gamle Forhold. Men dertil kommer et andet Forhold, som dog maa være det ærede Medlem bekendt, og som jeg nu, da Anledning gives mig ved Behandlingen af dette Lovforslag, gerne meget stærkt vil understrege overfor det høje Landsting, fordi det er noget, der vil faa saa uhyre stor Betydning i Løbet af den kommende Menneskealder paa en Række sociale og økonomiske Omraader, og det er den Forandring i Befolkningens Aldersfordeling, der er en Følge af den nedadgaaende Fødselshyppighed. Hvis ærede Medlemmer vil give sig Tid til at gennemgaa, hvad dette produktivt og socialt vil betyde i den kommende Tid, vil de, hvis de ikke før har beskæftiget sig dermed, blive forundret. De vil se, at vi gaar ind i en Tid, hvor en af de stærkest virkende Faktorer i Samfundslivet er det Forhold, jeg her omtaler, og Boligomraadet er netop et af de Omraader, hvor det stærkest vil gøre sig gældende. Gennem de sidste 20 Aar er der sket en Ændring i Aldersfordelingen her i København som Følge af den nedadgaaende Fødselshyppighed, der fører med sig, at hver enkelt Familie-Enhed er mindre, at det gennemsnitlige Antal indenfor hver Familie er mindre, og da nu en Gang en Familie-Enhed har Brug for en Lejlighed, saa er det indlysende for enhver, at et Forsøg paa at sætte det samlede Folketal i Forbindelse med Antallet af Lejligheder intet har med de faktiske Forhold at gøre. Enhver vil kunne forstaa, at disse Forskydninger medfører, at

der skal et forholdsvis større Antal Lejligheder til pr. 1 000 Indbyggere under de nye Forhold, end der skulde for 20 Aar siden. Naar det ærede Medlem derfor sagde, at disse Tal var Tal, der talte, saa maa jeg sige, at Tallene, saadan som de blev anvendt her, kun talte om en eneste Ting, nemlig om en forkert Anvendelse af Statistik, som, hvis man anvender Statistik paa den Maade, kan faa en meget skæbnesvanger Betydning paa en Række sociale og økonomiske Omraader, noget, som jeg derfor heller ikke haaber, at Lovgivningsmagten vil være tilbøjelig til at overse.

Jeg har endnu kun et Par Bemærkninger at gøre. Det ærede Medlem talte om, at nu maatte Huslejeloven falde bort, idet det ærede Medlem havde den Opfattelse, at Forholdene nu var saa normale, at man ikke kunde vente sig, de vilde blive mere normale i en overskuelig Fremtid; Forholdene laa, saa vidt det ærede Medlem kunde se, i det Leje, hvori de skulde ligge. Jeg forfærdes ved at høre, at et Medlem af en lovgivende Forsamling kan tale paa den Maade om økonomiske Forhold af denne Art; paa et Tidspunkt, da Verden gennemrystes af økonomiske Forskydninger, hvis Rækkevidde ingen af os i Øjeblikket formaar at overskue, siger Ordføreren for et stort Parti i Rigsdagen, at saa vidt Ordføreren kan se, ligger Forholdene i det hele taget i det Leje, hvori de i en overskuelig Tid skal ligge. Det forundrer mig, at Ordføreren for et Parti, der prætenderer at være Repræsentant for store Befolkningslag i denne By, overhovedet ikke har Blik for, at hvis Huslejeloven nu skulde falde bort, vilde det betyde forøgede Produktionsomkostninger for den allerstørste Del af det københavnske Erhvervsliv, forøgede Produktionsomkostninger paa et Tidspunkt, da det ærede Medlems Parti i øvrigt hver Dag taler om, at vi skal have Produktionsomkostningerne ned. Jeg vil derfor til sidst udtale Haabet om, at det høje Landsting ikke vil lytte til Udtalelser af den Art angaaende økonomiske og sociale Spørgsmaal — og saa alvorlige Spørgsmaal som Spørgsmaalet om den københavnske Huslejelovgivning.

Første Næstformand (Carl F. Madsen):
Jeg skal her afbryde Forhandlingen i dette Møde.

Med Skrivelse af Dags Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om statsunderstøttede Biblioteker,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Folke-